

[Geert-Jørgensen.]

nærmelse, naar man krævede af mig, at jeg skulde aflægge Regnskab med Bilag, saaledes at man kunde se, at Regnskabet var i Orden, endogsaa paa Øre. Jeg anser mig selv for at være en hæderlig Mand, og jeg tror, ogsaa mine foresatte højere Tjenestemænd anser mig for at være redelig, men det har virkelig ikke fritaget dem for at sætte mig under Kontrol gennem 40 Aar. Dette, at en Mand er hæderlig, fritager ham ikke for at være under Kontrol, og hvis det skal være Hovedregelen indenfor Centraladministrationen, at Embedsmændene der ikke er under Kontrol, og at de anses for uhæderlige, naar de er under Kontrol, saa er der noget, der er meget galt fat. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Statsminister saa sagde, at der skulde indføres en bedre Kontrol, naar man alligevel skal stole paa Menneskers Hæderlighed.

Jeg kan ikke se rettere end, at det er den højtærede Statsminister, der ogsaa bærer Ansvaret for dette Misbrug sammen med sin Departementschef, og jeg kan heller ikke tænke mig, at han vil løbe fra dette Ansvar. Det er her i Dag omtalt af den højtærede Ordfører for Venstre, at den højtærede Statsminister allerede i 1926 kunde have vidst, at der var noget galt fat, for hvis den højtærede Statsminister den Gang havde set den Skrivelse til Finansudvalget, hvori Hr. Arendrup skriver: Paa Ministeriets Vegne, efter Bemyndigelse, og som har ligget paa Ministerens Bord i Fortryk, vilde han straks have kunnet se, at der var noget galt fat. Finansudvalget maatte ogsaa kunne have set det, idet man maatte kunne sige sig selv, at denne Skrivelse var affattet i en ganske uregelmæssig Form. Ministeren har selv i et Interview — jeg tror i „Nationaltidende“ — sagt, at havde han kendt denne Skrivelse, vilde han ogsaa selv straks have opdaget, at der var noget galt. Men den højtærede Statsminister har ikke gjort sig den Ulejlighed at læse det omtalte Fortryk: Tillæg B. for 1925—26 Sp. 2411—2414, for havde han læst det og fulgt med i sit Ministerium — og man kunde dog nære en rimelig Forventning om, at en Minister gør sig bekendt med de officielle Aktstykker, som Finansudvalget offentliggør vedrørende hans Ministerium —, vilde han, som han selv siger i det paagældende Interview, selvfølgelig have opdaget det — men denne Ministerens Udtalelse skærper blot yderligere hans Ansvar.

I de følgende Aar er Arendrups Bedragerier meget smaa: 6 413 Kr. det ene Aar, 5 658 Kr. det næste — i alt bedrager han jo

paa Kontorholdskassen for ca. 154 000 Kr. Men han har andre Kilder at øse af; han har Patentkommissionen, han har Søkrigsforsikringen, men det skal jeg slet ikke komme ind paa. Man vil altsaa se, at det er saare store Udgifter, der gaar med paa denne Konto: § 17 I. B. 1., kaldet almindelige ministerielle Kontorholdsudgifter. Til Sammenligning kan blot anføres, at der paa Finanslovforslaget i Aar kun er opført 35 000 Kr. paa denne Post, hvilket altsaa er ca. 30 000 Kr. mindre end i Aaret 1928—29.

Undersøger man Statsrevisorernes Betænkning over de Statsregnskaber, paa hvilke de første Bedragerier findes, vil man lægge Mærke til de meget høje Summer, som netop Handelsministeriet har opført til Kontorhold. For 1920—21 har jeg nævnt 56 231 Kr., men for 1921—22 gaar Beløbet op til 81 351 Kr. Da bruger man til Bøger, Tidsskrifter og Aviser 12 838 Kr., til Trykning 29 844 Kr., til Bogbinding og Protokoller 16 936 Kr., til Papir og Skrivematerialer 21 733 Kr., i alt 81 351 Kr. Det er høje og mægtige Summer, der kunde forurolige. I 1922—23 bruger man kun 69 000 Kr., og i 1923—24 gaar man ned til 45 000 Kr. Og disse Udgifter gælder et af de mindste Ministerier, nemlig Handelsministeriet. Hvis man sammenligner dette Ministerium med Justitsministeriet, som er meget større, vil man se, at det bruger meget mindre Beløb. I 1922—23 havde Handelsministeriet i alt 23 ansatte Tjenestemænd i Centraladministrationen, samme Aar havde Justitsministeriet 61, men medens man i Handelsministeriet for dette Aar havde en Udgift til Bøger, Tidsskrifter, Aviser, Trykning, Bogbinding o. s. v. paa 69 434 Kr., havde man i det større Justitsministerium kun en Udgift paa 47 849 Kr., saa hvis de højtærede forhenværende Ministre blot havde interesseret sig lidt for Administrationen og foretaget en Sammenligning, vilde de ogsaa snart have opdaget denne store Forskel mellem de to Ministeriers Udgifter. De kunde ogsaa blot have set paa Ministeriernes Budgetter. Handelsministeriets Budget beløb sig til 5 115 000 Kr., medens derimod Justitsministeriets beløb sig til 32 775 000 Kr. eller 6 Gange saa meget som Handelsministeriets, og dog var Justitsministeriets Kontorholdsudgifter saa meget mindre.

Der har saaledes, synes jeg, for de forhenværende Ministre vist sig mange Fare-signaler, som har peget i Retning af, at der var noget galt fat. Skal jeg kort sammenfatte disse, vil jeg nævne følgende: De overordentlig store Overskridelser i Aarene 1920—21, 21—22, og 22—23, de menings-